

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Ing. Lucie Rohařové
„Rozhodování o merituu sporu v mezinárodním rozhodčím řízení “

Rigorózní práce se zaměřuje na tradiční téma mezinárodního rozhodčího řízení, avšak ze zvláštního úhlu: práce je věnována poměrně úzce vymezenému tématu „rozhodování o merituu sporu“, přesnější by asi bylo určování pravidel, podle nichž bude meritum sporu posuzováno, to by však bylo dlouhé a dnešní hektická doba si žádá zkrácená vyjádření. Autorka v určitých bodech navazuje na svou práci diplomovou, prezentovanou na Masarykově univerzitě v Brně, tuto práci však podstatně doplňuje, prohlubuje a rozšiřuje. Cílem práce, jak autorka uvádí na s. 10, je podrobně charakterizovat základní způsoby rozhodování o merituu sporu v mezinárodním rozhodčím řízení, představit různé teoretické pojetí těchto institutů, ilustrovat možnosti úpravy na příkladech konkrétních zemí a institucí, pomocí nálezů rozhodčích soudů objasnit jejich používání v praxi a zhodnotit význam těchto institutů. Sekundárním cílem je stručné představení ostatních způsobů rozhodování o merituu sporu, kterým se literatura nevěnuje vůbec nebo jen okrajově. Autorka používá metod analýzy a komparace právních úprav a dalších pramenů, své poznatky poté uvádí do syntetických závěrů. Autorka si vytýčila nelehký úkol, kterého, jak mohu uvést ještě „před závorkou“, se zhostila se ctí, práce má výbornou úroveň.

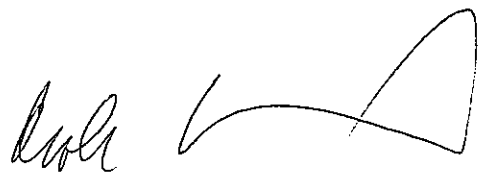
Rigorózní práce je přehledná, je dobře logicky rozvržena a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává ze šesti částí, dále podrobně vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr. K práci je připojen seznam literatury, jak české, tak zahraniční, včetně cenných judikátů a řady internetových zdrojů, ze kterých autorka čerpala i při zkoumání právních úprav dotčených států. Trochu mne překvapila citace v angličtině tam, kde bych ji opravdu nečekala – u švýcarských či dokonce ruských předpisů o mezinárodním právu soukromém a mimo jiné i u Aristotela! Existují přece kvalitní překlady do češtiny.

Po úvodní partii se autorka v první kapitole věnuje vymezení mezinárodního rozhodčího řízení. Druhá kapitola vymezuje přesněji otázku rozhodování o merituu sporu v mezinárodním rozhodčím řízení. Autorka prezentuje schémata pojetí jednotlivých otázek, které si klade, případně samotných institutů, to považuji za zdařilé, autorka tak uvádí čtenáře

do problematiky a vlastního rozčlenění jednotlivých témat. Celou problematiku rozdělila takto: rozhodování podle práva; *amiable compositeur* a *ex aequo et bono*; *lex mercatoria*; jiné způsoby. Rozhodování podle práva se věnuje třetí kapitola. Na s. 26 autorka uvádí, že v případě, že si strany zvolí dané rozhodné právo pouze proto, aby se vyhnuly kogentním normám, které by jinak dopadaly na vztah, volba nebude platná kvůli snaze o obcházení práva (spíše asi „obcházení zákona“, citován *Rubino-Samartano*). Autorka citaci ponechává bez komentáře, což je škoda, protože tento závěr ne zcela odpovídá české nauce mezinárodního práva soukromého, která tuto otázku přece řeší. K tomu by se měla autorka blíže vyjádřit při ústní obhajobě a možná i srovnat úpravu, resp. její výklad v autonomním českém právu a v právu evropském. Na s. 38 mne zaujal autorčin názor, kdy autorka považuje za užitečná zvláštní pravidla pro mezinárodní rozhodčí řízení – toto své tvrzení by měla blíže osvětlit při ústní obhajobě. Čtvrtá kapitola se věnuje rozlišení rozhodování rozhodce jako *amiable compositeur* a *ex aequo et bono*. Pátá kapitola se snaží vypořádat s kontroverzním pojmem *lex mercatoria*: na s. 86 nerozumím tomu, že by se měla do Řádu Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR po případné novelizaci zákona o rozhodčím řízení zapracovat možnost rozhodovat i podle pravidel práva, to by autorka rovněž měla vysvětlit. Šestá kapitola uvádí jiné způsoby rozhodování o meritu sporu, kam podle autorky spadají obecné principy právní, obchodní zvyklosti, *trunc commun*, *šarija* a *self-regulatory contracts*. V Závěru se autorka v určité syntéze vyslovuje k jednotlivým způsobům rozhodování v případě, že strany si nezvolí rozhodné právo a dochází k dost optimistickému závěru, podle něhož se postupně zvyšuje předvídatelnost právního řešení i při používání mimoprávních způsobů rozhodování o meritu sporu.

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, autorka si vzala těžké téma, které zpracovala velmi kvalitně, prokázala samostatnost myšlení, práce je vysoce aktuální. Všele doporučuji, aby autorka svou práci publikovala a aby se tématu dále věnovala.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Ing. Lucii Rohaňové přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 28.1.2011